

**Дванадесятникъ** с. м. двѣнадцатиперстная кишка: Протокъ-ть, прѣзь кой-то тече жлъчка-та отъ жлъчный мѣхуръ въ дванадесятника. *Л. Д. 1869 р. 87.* Тынко-то чърво въ начало-то си са нарича дванадесятпрѣстникъ (*duodenum*). *ib. 1870 р. 86.*

**Двайнайсѣтъ** числ. кол. двѣнадцать: Та ъ лежал двѣнаесет дѣна. *Д. 38, 33.* Продава ся тѣнка Яна хубава Продава ся задванайсе кеси. *ib. 66, 14—15.* Марку ли му говореше: „Подстегни ме съ дванаѣсетъ колани“. *М. 9.* Благо дайте дванаѣсетъ товари. *ib. 101.* Малу са млогу ходили—Години до дванадесте, Малу са пуспечелили Манахи вакли овнове. *Ч. 321.* Да си ма чыкашь, Марудо, До дванадесте години. *ib. 322.* „Я ща кехае да стана, На деветъ тиошкы сюрин, На дванадесте увчаре“. *ib. 324.* Дванайсѣтъ сахаты отъ Прѣславъ. *Р. 79.* Книгы безбожны: Чаровникъ, Коledникъ, Патяникъ и Дванайсѣтъ звѣзды. *ib. 108.* Кога излезохме прѣдъ село-то, то бѣхмѣ вече десетъ - дванайсѣтъ души, всякой единъ съ пищовъ и пушка. *ib. 1875 р. 144.*

**Двароженъ** пр. двурогій: Дървены дварожны вилы. *Пк. 59.*

**Двашъ** нар. 1) дважды: Ти да ме, либе, почакаш Додѣ петлити дваш пѣжт, Дваш пѣжт и да потретжт. *Д. 43, 18—20.* Дваш ми ъ трепнала (*Гюря Самовила*), треки пѣтъ летнала. *М. 3.* Дваш му раце-ти застегна. *ib. 92.* Двашъ обиде, тришъ удари. *ib. 107.* Двашъ ми ъ клюкнала, тришъ ми ъ викинала. *ib. 231.* Току да ѣ изанъ дава, често да сѣ променува, По двашъ, по тришъ во неделя, Деветъ пѣти во месец-отъ. *ib. 380.* На пѣсѣяливы-ты (*нивы*) доста е само по еднажъ или по дважъ да ся оржтъ. *Л. Д. 1873 р. 255.* А нѣкон (*вѣстницы*) пакъ (*излизать*) и по дваждъ на день. *ib. 1870 р. 110.* Издава ся дваждъ въ мѣсяца. *ib. 1872 р. 257.* О злочестый и дваждъ злочестый Идоменее! (*O malheureux, et doublement malheureux Idoménee!*) *Т. 168.* 2) вдвое: Колко-то полска караше, Дваш пополека закара. *Д. 41, 49—50.* Отъ ка ся синко ожени, Двашъ похубава станѣла. *М. 130.* И отъ стока сѣ повлачи, Што е баща ти оставилъ, Дваждъ е повече станало. *ib. 160.* Той знаеше, че на единъ свѣстенъ и добъръ священникъ дума-та е дваждъ посила на прѣдъ народа, отколко-то онажъ на единъ учитель. *Л. Д. 1869 р. 128.*

**Двѣстѣ** числ. кол. двѣсти: Двѣстѣ ми руси казаці. *Д. 19, 85.* До двесте триста сензе. *М. 118.* Триста майстори двесте шегарты. *ib. 424.* Язъ да быхъ продалъ двѣста-та (*овци*), Че да бѣхъ изхранилъ триста-та. *Ч. 314.* Искашъ пари и още нещешъ малко, а двѣста гро-